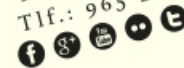

HENRY MICHAUX. *Mouvements*, 1950-51. Tinta china sobre papel.
Luis Toloba fotografías. Colección Circa XX. Archivo IAACC Pablo Serrano.

MACA. MUSEO DE ARTE CONTEMPORÁNEO DE ALICANTE
Plaza Santa María 3 - 03002 Alicante
Tlf.: 965 213 156 - info@maca-alicante.es - www.maca-alicante.es

08 JUL. - 16 OCT. 2016

MUSEO DE ARTE
CONTEMPORÁNEO
DE ALICANTE

HETEROTOPIAS

COLECCIÓN CIRCA XX

El conjunto de obras que integran la Colección CIRCA XX fue adquirido por el Gobierno de Aragón a su propietaria Pilar Citoler a finales del año 2013, mediante una fórmula mixta que incluía compra y donación. Desde entonces se asignó como parte del fondo estable de la colección del IAACC Pablo Serrano de Zaragoza para su custodia y exhibición. Un conjunto de 1200 obras que incluye pinturas, dibujos, obra gráfica, fotografía, escultura, instalaciones y vídeo, convertida en una de las colecciones de referencia en el panorama nacional e internacional. CIRCA XX es el nombre que eligió Pilar Citoler para su colección, un tesoro que ha ido formando con el tiempo y el interés por todos los registros del arte contemporáneo. Discurre efectivamente por el siglo XX: desde las primeras décadas y los artistas más representativos de las vanguardias históricas hasta los últimos años de una centuria que ha cambiado el arte para siempre y también, nuestra forma de mirarlo.

El conjunt d'obres que integren la Col·lecció CIRCA XX va ser adquirida pel Govern d'Aragó a la seua propietària Pilar Citoler a finals de l'any 2013, mitjançant d'una fórmula mixta que incloua compra i donació. Des de llavors es va assignar com a part del fons estable de la col·lecció de l'IAACC Pablo Serrano de Saragossa perquè en siguen custodis i per l'exhibició. Un conjunt de 1200 obres que inclou pintures, dibuixos, obra gràfica, fotografia, escultura, instal·lacions i vídeo, convertida en una de les col·leccions de referència en el panorama nacional i internacional. CIRCA XX és el nom que va triar Pilar Citoler per a la seua col·lecció, un tresor que ha anat formant amb el temps i l'interès per tots els registres de l'art contemporani. La seua elecció sempre va discórrer pel segle XX: des de les primeres dècades i els artistes més representatius de les avantguardes històriques fins als últims anys d'un segle que havia canviat l'art per sempre i també, la nostra forma de mirar-lo.

Esta selección de obras de la Colección CIRCA XX lleva por título HETEROTOPÍAS, un neologismo acuñado en 1967 por el filósofo francés Michel Foucault, que construyó a partir de los vocablos griegos “heteros” (diferente) y “topos” (lugar), como denuncia del interés de la historia sólo por el tiempo. El concepto de HETEROTOPIA reivindica el mundo contemporáneo por excelencia, una época donde el espacio es heterogéneo, simultáneo, yuxtapuesto donde convive lo próximo y lo lejano, lo uno al lado de lo otro y lo disperso; donde encontramos esos “lugares otros” en los que los elementos repartidos a través del tiempo conforman un conjunto de relaciones, un mapa de redes y sinergias, un entrecruzamiento fatal del tiempo con el espacio.

Para Foucault un museo o una biblioteca es un lugar heterotópico, un contraespacio que aglutina espacios contrapuestos que se organizan sin lógica alguna, generando “un lugar sin lugar” donde el tiempo no cesa de amontonarse y de encaramarse sobre sí mismo. Una colección de obras de arte tal como es CIRCA XX, responde a ese mismo concepto: la idea de acumular todo, de constituir una especie de archivo general, la voluntad de encerrar en un lugar todas las etapas, todas las formas, todos los tiempos que están a su vez fuera de época... una suerte de acumulación perpetua e indefinida del tiempo en un lugar inamovible...

Aquesta selecció d'obres de la Col·lecció CIRCA XX porta per títol HETEROTOPIES, un neologisme encunyat en 1967 pel filòsof francès Michel Foucault, que va construir a partir dels vocables grecs “heteros” (diferent) i “topos” (lloc), com a denúncia de l'interès de la història només pel temps. El concepte d'HETEROTOPIA reivindica el món contemporani per excel·lència, una època en què l'espai és heterogeni, simultani, juxtaposat en què conviu allò pròxim i allò llunyà, l'un al costat de l'altre i allò dispers; en què trobem eixos “altres llocs” en els quals els elements repartits a través del temps conformen un conjunt de relacions, un mapa de xarxes i sinergies, un entrecreuament fatal del temps amb l'espai.

Per a Foucault un museu o una biblioteca és un lloc heterotòpic, un contraespai que aglutina espais contraposats que s'organitzen sense lògica alguna, generant “un indret sense lloc” en què el temps no cessa d'amuntegar-se i d'encimbellar-se sobre si mateix. Una col·lecció d'obres d'art com és CIRCA XX, respon a aquest mateix concepte: la idea d'acumular tot, de constituir una espècie d'arxiu general, la voluntat de tancar en un lloc totes les etapes, totes les formes, tots els temps que estan alhora fora d'època... una sort d'acumulació perpètua i indefinida del temps en un lloc inamovible...

Revisar ese lugar donde coexisten diversas utopías contradictorias es el interés de esta exposición. Conceptos aparentemente discordantes que conviven volviéndose penetrables: espacio/tiempo, óptico/cromático, perceptivo/no visible; finito/non finito... A través de conexiones transgeneracionales proponemos una lectura sin cronología. Sólo para mirar. Artistas primeros vinculados con las vanguardias artísticas que buscan la esencia de las formas desterrando lo superfluo y retrocediendo lo andado hasta llegar al origen, al fundamento de las formas para ser testigos de las conjugaciones de lo negro y de las disipaciones de la transparencia. Otros artistas experimentan con el color y la geometría: la lógica formal y la tradición constructiva se conjuga con la computación y las nuevas tecnologías proponiendo juegos visuales, efectos ópticos concretos, dinámicos, tan virtuales como perceptibles sometidos a un ritmo frenético establecido por la repetición y la interacción de los colores.

Y transformando la percepción, poniendo el énfasis tanto en aquello que se ve como en lo que se sugiere, artistas últimos anuncian entornos fríos y distantes sometidos al hecho mismo de ver o no ver, deslumbrados por el color o por su ausencia, atravesados por una luz cegadora cercana a la invisibilidad que construye un estado mental en permanente desenfoque, una atmósfera artificial que plasma la abstracción de la realidad.

Las HETEROTOPÍAS construidas a tiempo y espacio real son los lugares donde se cumplen las utopías.

Revisar aquest lloc on coexisteixen diverses utopies contradictòries és l'interès d'aquesta exposició. Conceptes aparentment discordants que conviuen tornant-se penetrables: espai/-temps, òptic/cromàtic, perceptiu/no visible; finit/infinít... A través de connexions transgeneracionals proposem una lectura sense cronologia. Només per a mirar.

Artistes primers vinculats amb les avantguardes artístiques que cerquen l'essència de les formes bandejant allò superflu i retrocedint el que s'havia caminat fins a arribar a l'origen, al fonament de les formes per a ser testimonis de les conjugacions del negre i de les dissipacions de la transparència.

Altres artistes experimenten amb el color i la geometria: la lògica formal i la tradició constructiva es conjuga amb la computació i les noves tecnologies proposant jocs visuals, efectes òptics concrets, dinàmics, tan virtuals com a perceptibles sotmesos a un ritme frenètic establert per la repetició i la interacció dels colors.

I transformant la percepció, posant l'èmfasi tant en allò que es veu com en el que suggereix, artistes darrers anuncien entorns freds i distants sotmesos al fet mateix de veure o no veure, enlluernats pel color o per la seua absència, travessats per una llum engegadora propera a la invisibilitat que construeix un estat mental en permanent desenfocament una atmosfera artificial que plasma l'abstracció de la realitat.

Les HETEROTOPIES construïdes a temps i espai real són els llocs on es compleixen les utopies.

